

Ehdotus neuvoston asetukseksi elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa

(2002/C 203 E/38)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

KOM(2002) 185 lopull. — 2002/0114(CNS)

(Komission esittämä 29 päivänä toukokuuta 2002)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisön kalastus- ja vesiviljelyjärjestelmä perustettiin 20 päivänä joulukuuta 1992 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 3760/92⁽¹⁾. Mainitun asetuksen mukaan neuvoston on päätettävä tarvittavista muutoksista 31 päivään joulukuuta 2002 mennessä.
- (2) Koska monet kalakannat vähenevät edelleen, yhteistä kalastuspolitiikkaa on parannettava kalastusalan pitkän aikavälin kannattavuuden takaamiseksi siten, että elävien vesiluonnonvarojen hyödyntämisen perustana ovat moitteettomat tieteelliset lausunnot ja ennalta varautumisen periaate.
- (3) Yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteena olisi sen vuoksi oltaava pyrkimys elollisten vesiluonnonvarojen ja vesiviljelyn kestävään hyödyntämiseen osana kestävää kehitystä ja ottaen tasapainoisella tavalla huomioon ympäristölliset, taloudelliset ja sosiaaliset tekijät.
- (4) On tärkeätä, että yhteisen kalastuspolitiikan hoitamista ohjaa hyvän hallintotavan periaate ja että toteutettavat toimenpiteet ovat yhteensopivia keskenään ja muiden yhteisön politiikkojen kanssa.
- (5) Kestävän hyödyntämisen tavoite saavutetaan paremmin soveltamalla kalastuksenhoitoon monivuotista lähestymistapaa, joka sisältää kalakantojen monivuotiset hoitosuunnitelmat. Turvallisten biologisten rajojen alapuolella olevien kalakantojen osalta monivuotisten hoitosuunnitelmien vahvistaminen on ehdottomasti etusijalla. Näihin

kantoihin kohdistuvaa pyyntiponnistusta saatetaan joutua tieteellisten lausuntojen perusteella vähentämään merkittävästi.

- (6) Näissä monivuotisissa hoitosuunnitelmissa olisi vahvistettava tavoitteet kyseisten kalakantojen kestäväälle hyödyntämiselle, niissä olisi oltava pyyntisäännöt, joissa säädetään, miten vuosittaiset saalis- ja pyyntiponnistusrajat on laskettava, ja niissä olisi säädettävä muista erityishoitoimenpiteistä ottaen huomioon myös muille lajeille aiheutuvat seuraukset.
- (7) Sellaisten kantojen, joille ei ole vahvistettu monivuotisia hoitosuunnitelmia, kestävä hyödyntäminen olisi varmistettava asettamalla saalis- ja/tai pyyntiponnistusrajat.
- (8) Olisi annettava säännös siitä, miten jäsenvaltiot tai komissio voivat toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä silloin, kun kalastuksesta aiheutuu välittömiä toimia vaativa vakava uhka elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiselle tai ekosysteemille.
- (9) Jäsenvaltioille tulisi antaa lupa toteuttaa kaikkiin kalastusaluksiin sovellettavia säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä niiden 12 meripeninkulman vyöhykkeen sisällä edellyttäen, että niiden koskiessa toisten jäsenvaltioiden kalastusalueita toteutettavat toimenpiteet ovat syrjimättömiä ja niistä on ensin kuultu muita osapuolia ja että yhteisö ei toteuta kyseisellä alueella erityisesti säilyttämistä ja kalastuksenhoitoa koskevia toimenpiteitä.
- (10) Yhteisön laivastoa olisi supistettava, jotta se vastaisi käytettävissä olevia vesiluonnonvaroja, ja tämän tavoitteen saavuttamiseksi olisi turvauduttava erityistoimenpiteisiin, kuten vahvistettava kalastuskapasiteetille viitetasot, joita ei saa ylittää, vahvistettava kalastusalueiden romuttamiseen kannustavia toimenpiteitä ja vahvistettava kansalliset laivastoon lisäys- ja laivastosta poistojärjestelyt.
- (11) Jokaisen jäsenvaltion olisi pidettävä kansallista rekisteriä kalastusalueista ja annettava rekisteriin sisältyvät tiedot komission käyttöön jäsenvaltioiden laivastojen koon seuraamiseksi.
- (12) Vuodesta 1983 käytössä olleet säännöt, joilla rajoitetaan vesiluonnonvarojen käyttöoikeutta jäsenvaltioiden 12 meripeninkulman vyöhykkeiden sisällä, ovat toimineet tyydyttävästi, ja niiden soveltamista olisi jatkettava pysyvältä pohjalta.

⁽¹⁾ EYVL L 389, 31.12.1992, s. 1.

- (13) Vaikka muutkin yhteisön lainsäädäntöön sisältyvät pääsyräjoitukset olisi pidettävä toistaiseksi voimassa, niitä olisi tarkistettava sen arvioimiseksi, tarvitaanko niitä varmistamaan kestävä kalastus.
- (14) Kalastusalan epävarman taloudellisen tilanteen ja eräiden rannikkoalueiden asukkaiden kalastuksesta riippuvuuden vuoksi on tarpeen taata kalastustoiminnan suhteellinen vakaus jakamalla kalastusmahdollisuudet jäsenvaltioiden kesken siten, että ne perustuvat kullekin jäsenvaltiolle kalakannoista kuuluvaan ennakoitavissa olevaan osuuteen.
- (15) Yhteisen kalastuspolitiikan tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi yhteisön valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelmää olisi vahvistettava ja vastuunjako jäsenvaltioiden viranomaisten ja komission välillä olisi entisestään selkiinnyttävä. Tässä tarkoituksessa on aiheellista sisällyttää tähän asetukseen keskeiset yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen valvontaa, tarkastuksia ja täytäntöönpanoa koskevat säännökset, joista osa sisältyy jo yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annettuun asetukseen (ETY) N:o 2847/93, jonka on oltava edelleen voimassa, kunnes kaikki tarvittavat täytäntöönpanosäännöt on annettu.
- (16) Säännökset valvonnasta, tarkastuksista ja täytäntöönpanosta koskevat kalastusalan päällikköjen ja kaupantähtäjätoimijoiden velvollisuuksia sekä määrittelevät lisäksi jäsenvaltioiden ja komission velvollisuudet.
- (17) Yhteisön olisi voitava hakea hyvitystä jäsenvaltioilta kiintiöiden alennuksina silloin, kun yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä on rikottu tavalla, josta on aiheutunut yhteisten vesiluonnonvarojen menetyksiä. Jos kiintiön alentaminen ei ole mahdollista, korvaus voidaan määrittää kiintiön arvoa vastaavaksi. Kun voidaan osoittaa, että sääntöjen rikkomisesta on aiheutunut vahinkoa jollekin toiselle jäsenvaltiolle, hyvitys tai korvaus olisi myönnettävä osittain tai kokonaan vahinkoa kärsineelle jäsenvaltiolle.
- (18) Jäsenvaltiot olisi veloitettava toteuttamaan välittömästi toimenpiteitä, joilla estetään sellaisten käyttäytymistapojen luettelosta, joilla rikotaan vakavasti yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä 24 päivänä kesäkuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1447/1999⁽¹⁾ tarkoitettujen vakavien rikkomusten jatkuminen, kun rikkoja on tavattu itse teossa. Lisäksi on tarpeen varmistaa, että jäsenvaltiot langettavat sellaisista vakavista rikkomisista yhtä tehokkaat seuraamukset.
- (19) Komission olisi voitava toteuttaa välittömästi toimenpiteitä estääkseen yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamatta jättämistä aiheuttamasta eläville vesiluonnonvaroille vahinkoa.
- (20) Komissiolle olisi annettava tarvittavat toimivaltuudet, jotta se voisi hoitaa velvollisuutensa valvoa ja arvioida sitä, miten jäsenvaltiot toteuttavat yhteistä kalastuspolitiikkaa.
- (21) Yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamiseksi on tarpeen lujittaa kaikkien asianosaisten virkamiesten välistä yhteistyötä ja koordinaatiota, erityisesti vaihtamalla kansallisia tarkastajia ja säätämällä, että jäsenvaltioiden on annettava tapahtumia arvioidessaan sama arvo yhteisön tarkastajien, muiden jäsenvaltioiden tarkastajien ja komission tarkastajien laatimille tarkastuskertomuksille kuin omille tarkastuskertomuksilleenkin.
- (22) Kansainvälisten sopimusten yhteydessä hyväksytyjen toimenpiteiden, joista tulee yhteisöä sitovia, ellei se vastusta niitä, täytäntöön panemiseksi olisi otettava käyttöön yksinkertaistettu menettely.
- (23) Koska tämän asetuksen täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet ovat hallintotoimenpiteitä tai menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽²⁾ 2 artiklassa tarkoitettuja laajakantoisia toimenpiteitä, ne olisi vahvistettava kyseisen päätöksen 4 artiklassa säädettyä hallintomenettelyä tai 5 artiklassa säädettyä sääntelymenettelyä noudattaen.
- (24) Näiden yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi olisi perustettava alueellisia neuvoo-antavia toimikuntia, joiden välityksellä yhteinen kalastuspolitiikka voisi hyötyä alan toimijoiden tietämyksestä ja kokemuksesta ja yhteisön eri vesialueilla vallitsevat erilaiset olosuhteet voitaisiin ottaa huomioon.
- (25) Sen varmistamiseksi, että yhteisen kalastuspolitiikan käytettävissä on parhaat tieteelliset, tekniset ja taloudelliset lausunnot, komissiolla olisi oltava apunaan tarkoitukseen soveltuva komitea.

⁽¹⁾ EYVL L 167, 2.7.1999, s. 5.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

(26) Elävien vesiluonnonvarojen kestävä hyödyntämisen perustavoitteen saavuttamiseksi on suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tarpeen ja aiheellista säätää noiden luonnonvarojen säilyttämistä ja hyödyntämistä koskevat säännöt. Perustamissopimuksen 5 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti tämä asetus ei ulotu laajemmalle kuin on asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

(27) Asetukseen (ETY) N:o 3760/92 tehtävien muutosten suuren lukumäärän ja laajuuden vuoksi kyseinen asetus olisi kumottava. Yhteisestä kalatalousalan rakennepolitiikasta 19 päivänä tammikuuta 1976 annettu asetus (ETY) N:o 101/76 ⁽¹⁾, jonka kaikki olennaiset säännökset on mitätöity, olisi myös kumottava,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

SOVELTAMISALA JA TAVOITTEET

1 artikla

Soveltamisala

Yhteiseen kalastuspolitiikkaan kuuluu elollisiin vesiluonnonvaroihin ja vesiviljelyyn liittyvä säilyttämis- ja hyödyntämistoiminta sekä kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jalostus ja pitäminen kaupan, jos kyseistä toimintaa harjoitetaan jäsenvaltioiden alueella tai yhteisön kalastusvesillä taikka jos sitä harjoittavat yhteisön kalastusalueet tai jäsenvaltioiden kansalaiset.

Tämän soveltamisalan puitteissa yhteisessä kalastuspolitiikassa säädetään johdonmukaisista elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämis- ja hoitotoimenpiteistä ja kalastuksen ympäristövaikutusten rajoittamisesta, kalastusvyöhykkeille pääsyn ja vesiluonnonvarojen käyttöoikeuden edellytyksistä, rakennepolitiikasta ja laivastokapasiteetin sääntelystä, valvonnasta ja täytäntöönpanosta, vesiviljelystä, yhteisestä markkinajärjestelystä ja kansainvälisistä suhteista.

2 artikla

Tavoitteet

1. Yhteinen kalastuspolitiikka takaa sellaisen elollisten vesiluonnonvarojen hyödyntämisen, joka luo niin ympäristön kuin taloudellisten ja sosiaalistenkin tekijöiden osalta kestävä edellytykset.

Tässä tarkoituksessa yhteisö noudattaa ennalta varautumisen periaatetta toteuttaen toimenpiteitä, jotka on tarkoitettu suojelemaan ja säilyttämään elollisia vesiluonnonvaroja, mahdollis-

tamaan niiden kestävä hyödyntäminen ja minimoimaan kalastustoimien vaikutuksia meriekosysteemeihin. Sen tavoitteena on ottaa vähitellen käyttöön ekosysteemiin perustuva lähestymistapa kalastuksenhoidossa. Sen tavoitteena on edistää tehokasta kalastustoimintaa taloudellisesti kannattavalla ja kilpailukykyisellä kalastus- ja vesiviljelyalalla tarjoamalla kohtuullinen elintaso kalastustoimista riippuvaisille ja ottamalla huomioon kuluttajien edut.

2. Yhteisessä kalastuspolitiikassa sovelletaan seuraavia hyvän hallintotavan periaatteita:

- vastuiden selkeä määrittely niin yhteisön kuin kansallisella ja paikallisellakin tasolla;
- moitteettomille tieteellisille lausunnoille perustuva päätöksentekomenettely, joka tuottaa ajankohtaisia tuloksia;
- alan toimijoiden laaja osallistuminen kaikissa politiikan vaiheissa sen laatimisesta täytäntöönpanoon asti;
- yhdennäköisyys yhteisön muiden politiikkojen, erityisesti ympäristö-, alue-, kehitysyhteistyö-, terveys- ja kuluttajansuojapolitiikan kanssa.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- "yhteisön vesillä" jäsenvaltioiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvia vesialueita;
- "kalastusalueella" kaikkia aluksia, jotka on varustettu elollisten vesiluonnonvarojen kaupallista hyödyntämistä varten ja joilla on siihen lupa mukaan luettuna tutkimus- ja koe-kalastus;
- "yhteisön kalastusalueella" jonkin jäsenvaltion lipun alla purjehtivaa ja yhteisössä rekisteröityä kalastusalausta;
- "kestävällä hyödyntämisellä" kannan hyödyntämistä tavalla, joka todennäköisesti ei vaaranna sen hyödyntämistä tulevaisuudessa ja jolla ei ole kielteistä vaikutusta meriekosysteemeihin;
- "kalastuskuolevuudella" jonkin kannan tietyn ajanjakson saaliiden osuutta verrattuna kyseisenä ajanjaksona käytettävissä olevaan keskimääräiseen kantaan;
- "kannalla" tietyllä kalastuksenhoitoalueella esiintyvää elollista vesiluonnonvaraa;

⁽¹⁾ EYVL L 20, 28.1.1976, s. 19.

- g) "pyyntiponnistuksella" kalastusaluksen kapasiteetin ja kalastustoiminnan tuloa; kun on kyse joukosta aluksia, sillä tarkoitetaan joukon kaikkien alusten pyyntiponnistusten summaa;
- h) "turvallisilla biologisilla rajoilla" sellaisia kannan tilasta tai sen hyödyntämisestä kertovia indikaattoreita, joiden yläpuolella tiettyjen rajaviitearvojen rikkomisvaara on vähäinen;
- i) "viitearvoilla" arvioituja arvoja, jotka on saatu hyväksytyä tieteellistä menettelyä käyttäen ja jotka vastaavat luonnonvarojen ja kalastuksen tilaa ja joita voidaan käyttää kalastuksen hoidon ohjeina;
- j) "kalastuksen hoidon ennalta varautuvalla lähestymistavalla" hoitotoimia, jotka perustuvat periaatteelle, että riittävien tieteellisten tietojen puuttumista ei käytetä syynä lykätä tai jättää toteuttamatta toimenpiteitä kohdelajien, niiden ohessa saaliiksi saatavien tai niistä riippuvaisten lajien sekä muiden kuin kohdelajien ja niiden ympäristön suojelemiseksi;
- k) "säilyttämistä koskevilla viitearvoilla" asetettuja rajoja, joilla hyödyntäminen pyritään pitämään turvallisissa biologisissa rajoissa;
- l) "saalisrajalla" jonkin kannan tai kantaryhmän purettuja saaliita koskevaa määrällistä rajaa tietynä ajanjaksona;
- m) "kalastuskapasiteetilla" neuvoston asetuksen (EY) N:o 2930/86 mukaista aluksen vetoisuutta bruttotonneina (bt) ja sen tehoa kilowatteina (kW). Tietyn tyyppisessä kalastuksessa kapasiteetti voidaan määrittellä aluksen pyydysten lukumääränä ja/tai kokona;
- n) "laivastosta poistolla" aluksen poistamista jäsenvaltion kalastusrekisteristä. Niin kauan kuin alus jatkaa jäsenvaltion lipun alla purjehtimista sitä ei pidetä laivastosta poistettuna;
- o) "laivastoon lisäyksellä" jäsenvaltion lipun alla purjehtivan sellaisen aluksen rekisteröimistä, jolla on kaupallisessa tarkoituksessa tapahtuvaan kalastukseen oikeuttava lisenssi.
- p) "kalastusmahdollisuudella" määrällistä kalastusoikeutta;
- q) "yhteisön kalastusmahdollisuuksilla" yhteisön kalastusvesillä yhteisön käytössä olevia kalastusmahdollisuuksia, joihin lisätään yhteisön kaikki kalastusmahdollisuudet yhteisön kalastusvesien ulkopuolella ja joista vähennetään kolmansille maille myönnetty kalastusmahdollisuudet.

II LUKU

SÄILYTTÄMINEN JA KESTÄVYYS

4 artikla

Toimenpidetyypit

1. Edellä 2 artiklassa mainittujen tavoitteiden saavuttamiseksi neuvosto toteuttaa yhteisön toimenpiteet, jotka kattavat vyöhykkeille pääsyn ja vesiluonnonvarojen käyttöoikeuden sekä kestävän kalastustoiminnan harjoittamisen edellytykset.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden suunnitteluaan käytettävissä olevien tieteellisten ja teknisten lausuntojen sekä erityisesti 34 artiklan mukaisesti perustetun komitean laatimien kertomusten perusteella. Niihin voi sisältyä kunkin kannan osalta erityisesti seuraavia toimenpiteitä, joilla rajoitetaan kalastuskuolevuutta ja kalastustoimien ympäristövaikutuksia:
 - a) jäljempänä 5 artiklassa säädettävien monivuotisten hoitosuunnitelmien käyttöön ottaminen;
 - b) tavoitteiden vahvistaminen kantojen kestävälle hyödyntämiselle;
 - c) saaliiden rajoittaminen;
 - d) kalastamaan oikeutettujen alusten lukumäärän ja tyyppin vahvistaminen;
 - e) pyyntiponnistuksen rajoittaminen;
 - f) seuraavanlaisten teknisten toimenpiteiden käyttöön ottaminen:
 - i) pyydysten rakennetta ja käyttötapoja sekä näillä pyydyksillä kalastettaessa aluksella pidettäviksi hyväksytyjen saaliiden koostumusta koskevat toimenpiteet;
 - ii) vyöhykkeet ja/tai ajanjaksot, joilla kalastustoiminta on joko kiellettyä tai sitä on rajoitettu;
 - iii) aluksella pidettävien ja/tai aluksesta purettavien kalojen sallittu vähimmäiskoko;
 - iv) erityistoimenpiteet kalastustoimien meriekosysteemeihin ja muihin kuin kohdelajeihin kohdistuvien vaikutusten vähentämiseksi;
 - g) kannustimien luominen, taloudelliset kannustimet mukaan luettuina, valikoivamman kalastuksen edistämiseksi.

5 artikla

Monivuotiset hoitosuunnitelmat

1. Neuvosto hyväksyy monivuotiset hoitosuunnitelmat kantojen ja ensisijaisesti sellaisten kantojen kestäväälle hyödyntämiselle, joiden arvioidaan olevan turvallisten biologisten rajojen alapuolella. Suunnitelmissa otetaan huomioon näiden kantojen hyödyntämisen vaikutukset muihin lajeihin.

2. Monivuotiset hoitosuunnitelmat takaavat:

- a) turvallisten biologisten rajojen alapuolella olevien kantojen nopean paluun näiden rajojen yläpuolelle;
- b) turvallisilla biologisilla rajoilla tai niiden yläpuolella olevien kantojen pysymisen rajojen yläpuolella;
- c) edellä a ja b kohdissa tarkoitetuissa tapauksissa sen, että kalastustoimien vaikutus ekosysteemeihin pidetään tasolla, joka on sopusoinnussa näiden ekosysteemien kestävyuden kanssa.

3. Monivuotiset hoitosuunnitelmat laaditaan kalastuksenhoidon ennalta varautuvan lähestymistavan perusteella. Ne perustuvat sekä asianomaisten tieteellisten elinten suosittelemiin säilyttämistä koskeviin viitearvoihin.

4. Monivuotisiin hoitosuunnitelmiin sisältyy tavoitearvot, joita käytetään vertailuarvoina, kun arvioidaan kantojen toipumista turvallisesti biologisiin rajoihin tai kantojen pysymistä turvallisissa rajoissa. Tavoitearvot ilmoitetaan

- a) populaation kokona ja/tai
- b) pitkäaikaisena tuottona ja/tai
- c) kalastuskuolevuutena ja/tai
- d) saaliiden vakautena.

Suunnitelmissa määritellään ensisijaiset keinot näiden tavoitteiden saavuttamiseksi; ne voivat tarvittaessa sisältää myös tavoitteita, jotka koskevat muita eläviä vesiluonnonvaroja tai ekosysteemien säilyttämistä koskevan tilanteen pitämistä ennallaan tai parantamista.

5. Monivuotisiin hoitosuunnitelmiin sisältyy pyyntisäännöt, jotka muodostuvat joukosta ennalta määrättyjä biologisia parametrejä, joilla säännellään saalisrajoja ja joihin voi sisältyä mitä tahansa 4 artiklan 2 kohdan b–g alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä.

6. Komissio raportoi monivuotisen hoitosuunnitelman tehokkuudesta tavoitteiden saavuttamisessa.

6 artikla

Saalis- ja pyyntiponnistusrajojen vahvistaminen

1. Niiden kantojen osalta, joille on hyväksytty monivuotinen hoitosuunnitelma, neuvosto päättää saalis- ja/tai pyyntiponnistusrajoista sekä näihin rajoihin liittyvistä edellytyksistä suunnitelman toteuttamisen ensimmäisenä vuotena. Seuraavina vuosina saalis- ja/tai pyyntiponnistusrajoista päättää komissio 31 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen ja monivuotisessa hoitosuunnitelmassa vahvistettujen pyyntisääntöjen mukaisesti.

2. Niiden kantojen osalta, joita ei säännellä monivuotisten hoitosuunnitelmien perusteella, saalis- ja/tai pyyntiponnistusrajoista sekä näihin rajoihin liittyvistä edellytyksistä päättää neuvosto määräenemmistöllä komission ehdotuksesta.

7 artikla

Komission toteuttamat kiireelliset toimenpiteet

1. Kun kalastuksesta aiheutuu välittömiä toimia vaativa vakava uhka elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiselle tai ekosysteemille, komissio voi joko jonkin jäsenvaltion asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä tai omasta aloitteestaan päättää kiireellisistä, enintään vuoden kestävästä toimenpiteistä.

2. Jäsenvaltion on toimitettava edellä 1 kohdassa tarkoitettu pyyntönsä samanaikaisesti komissiolle sekä asianomaisille jäsenvaltioille ja neuvoa-antaville toimikunnille, jotka voivat toimittaa kirjalliset huomautuksensa komissiolle viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

Komissio tekee päätöksen asiassa 15 työpäivän kuluessa perustellun pyynnön vastaanottamisesta.

3. Kiireellisiä toimenpiteitä on sovellettava välittömästi. Niistä ilmoitetaan asianomaisille jäsenvaltioille ja ne julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

4. Asianomaiset jäsenvaltiot voivat saattaa 2 kohdan toisessa alakohdassa mainitun komission päätöksen neuvoston käsiteltäväksi kymmenen työpäivän kuluessa siitä, kun ne ovat saaneet 3 kohdassa tarkoitettua ilmoituksen.

5. Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin 20 työpäivän kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut 4 kohdassa tarkoitettua pyynnön.

8 artikla

Jäsenvaltioiden toteuttamat kiireelliset toimenpiteet

1. Kun kalastuksesta aiheutuu vakava ja ennalta arvaamaton uhka elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiselle tai ekosysteemille, jäsenvaltio voi suvereeniteettiinsä tai lainkäyttövaltaansa kuuluvilla merialueilla toteuttaa enintään kolme kuukautta kestäviä kiireellisiä toimenpiteitä silloin, kun aiheeton viivytys johtaisi vahinkoon, jota olisi vaikea korjata.
2. Jäsenvaltioiden, jotka aikovat toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä, on ilmoitettava komissiolle sekä asianomaisille jäsenvaltioille ja neuvoo-antaville toimikunnille aiikestaan lähettämällä näille toimenpideluonnos ja sen perustelut ennen toimenpiteiden hyväksymistä.
3. Asianomaiset jäsenvaltiot ja neuvoo-antavat toimikunnat voivat jättää kirjalliset huomautuksensa komissiolle viiden työpäivän kuluessa tiedoksi antamisesta. Komissio vahvistaa toimenpiteen tai vaatii sen peruuttamista taikka muuttamista 15 työpäivän kuluessa tiedoksi antamisesta.
4. Päätös annetaan tiedoksi asianomaisille jäsenvaltioille. Se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.
5. Asianomaiset jäsenvaltiot voivat saattaa 3 kohdan toisessa alakohdassa mainitun komission päätöksen neuvoston käsiteltäväksi kymmenen työpäivän kuluessa 4 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen tiedoksi antamisesta.

6. Neuvosto voi määränemmistöllä päättää asiasta toisin 20 työpäivän kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut 5 kohdassa tarkoitetun pyynnön.

9 artikla

Jäsenvaltioiden 12 meripeninkulman vyöhykkeen sisäpuolella toteuttamat toimenpiteet

1. Jäsenvaltio voi toteuttaa syrjimättömiä toimenpiteitä elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiseksi ja hoitamiseksi sekä kalastuksen vaikutusten minimoimiseksi meriekosysteemien säilyttämiseen 12 meripeninkulman sisällä sen perusviivoista edellyttäen, että yhteisö ei toteuta kyseisellä alueella erityisesti säilyttämistä ja kalastushoitoa koskevia toimenpiteitä. Jäsenvaltioiden toteuttamien toimenpiteiden on oltava yhteensopivia 2 artiklassa asetettujen tavoitteiden kanssa, eivätkä ne saa olla lievempiä kuin yhteisön lainsäädännössä säädetty.

Kun jäsenvaltioiden toteuttamat toimenpiteet koskevat jonkin toisen jäsenvaltion aluksia, ne voidaan toteuttaa vasta, kun toimenpideluonnoksesta, johon liittyy perustelut, on neuvoteltu komission, asianomaisten jäsenvaltioiden ja neuvoo-antavien toimikuntien kanssa.

2. Muiden jäsenvaltioiden kalastusaluksiin sovellettaviin toimenpiteisiin on sovellettava 8 artiklan 3–6 kohdassa säädettyjä menettelyitä.

III LUKU

KALASTUSKAPASITEETIN MUKAUTTAMINEN

10 artikla

Kalastuskapasiteetin vähentäminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava laivastojensa kalastuskapasiteetin vähentämistoimenpiteitä vakaan ja kestävä tasapainon saavuttamiseksi kalastuskapasiteettinsa ja yhteisön kalastusmahdollisuuksien välillä ja ottaen huomioon 6 artiklan mukaisesti toteutettavat toimenpiteet.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei 11 artiklassa ja tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja laivaston kapasiteetin viitetasoja ylitetä.
3. Alusta ei saa poistaa julkisella tuella tuetusta laivastosta, ellei asetuksessa (EY) N:o 3690/93 määriteltyä kalastuslisenssiä ja, silloin kun niistä on säädetty, asiaa koskevissa asetuksissa määriteltyjä kalastuslupia ole sitä ennen peruutettu. Lisenssiä enempää kuin mahdollisia kyseessä olevaa kalastusta koskevia kalastuslupiaakaan vastaavaa kapasiteettia ei voida korvata.
4. Kun julkista tukea on myönnetty sellaisen kalastuskapasiteetin poistamiseen, joka ylittää sen kapasiteettimäärän, joka on poistettava 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen viitetasojen noudattamiseksi, poistettu kapasiteettimäärä vähennetään automaattisesti viitetasoista. Näin saaduista viitetasoista tulee uudet viitetasot.

11 artikla

Kalastuslaivastojen viitetasot

1. Komissio vahvistaa jokaiselle jäsenvaltiolle sen lipun alla purjehtivien yhteisön alusten kokonaiskalastuskapasiteetin viitetasot 31 artiklan 2 säännösten mukaisesti.

Viitetasot ovat samat kuin monivuotisen ohjausohjelman 1997–2002 (jäljempänä ”MOO IV”) neuvoston päätöksen 97/413/EY mukaisesti kullekin laivastonosalle 31 päiväksi joulukuuta 2002 vahvistettujen tavoitteiden summa.

2. Neuvosto voi vahvistaa muuna kuin kilowatteina ja brutotonneina ilmoitetut kalastuskapasiteetin viitetasot.

12 artikla

Laivastoon lisäys- ja laivastosta poistojärjestelyt

Jotta estettäisiin kokonaiskalastuskapasiteetin kasvaminen, jäsenvaltioiden on hoidettava alusten laivastoon lisäykset ja laivastosta poistot siten, ettei laivastoon lisäysten kokonaiskapasiteetti missään vaiheessa ylitä laivastosta poistojen kokonaiskapasiteettia.

13 artikla

Täytäntöönpanosäännökset

Edellä olevan 11 ja 12 artiklan velvoitteiden valvontaa ja täytäntöönpanoa koskevat säännöt voidaan antaa 31 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

14 artikla

Tietojen vaihto

Komissio ja jäsenvaltiot vaihtavat säännöllisesti tässä asetuksessa säädettyihin tavoitteisiin ja toimenpiteisiin liittyviä tietoja laivaston tilasta ja kehityksestä. Tietojenvaihtoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 31 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

15 artikla

Kalastusalusrekisteri

1. Jokaisen jäsenvaltion on luotava sen lipun alla purjehtivista yhteisön kalastusaluksista rekisteri, johon on sisällyttävä vähintään se määrä tietoja alusten ominaisuuksista ja toiminnasta, joka on tarpeen yhteisön tasolla vahvistettujen toimenpiteiden toteuttamiseksi.

2. Kunkin jäsenvaltion on annettava komission käyttöön edellä 1 kohdassa tarkoitetut vähimmäistiedot.

3. Komissio perustaa yhteisön kalastusalusrekisterin, johon sisältyy sen 2 kohdan nojalla saamat tiedot, ja antaa sen jäsenvaltioiden käyttöön.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut vähimmäistiedot sekä menettelyt niiden 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuksi toimittamiseksi määritellään 31 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

16 artikla

Yhteisön rahoitusosuuksien tilapäinen peruuttaminen

Rajoittamatta 23 artiklan 4 kohdan soveltamista komissio voi peruuttaa tilapäisesti neuvoston asetuksen (EY) N:o 2792/1999 ja yhteisön kiireellisestä toimenpiteestä kalastusalususten romuttamiseksi annetun asetuksen (EY) N:o . . ./2002 mukaisen yhteisön rahoituksen tai vähentää kyseiselle jäsenvaltiolle myönnettäviä kalastusmahdollisuuksia tai pyyntiponnistusta niin kauan kuin jäsenvaltio laiminlyö 10, 12 ja 15 artiklan säännös-

ten noudattamisen tai jättää toimittamatta neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2792/1999 ja komission asetuksessa (EY) N:o 366/2001 vaadittavat tiedot.

IV LUKU

VYÖHYKKEILLE PÄÄSYÄ JA ELOLLISTEN VESILUONNONVAROJEN KÄYTTÖOIKEUTTA KOSKEVAT SÄÄNNÖT

17 artikla

Yleiset säännöt

1. Yhteisön kalastusaluksilla on oltava yhtäläinen pääsy kalastusvyöhykkeille ja yhtäläinen vesiluonnonvarojen käyttöoikeus kaikilla yhteisön vesillä lukuun ottamatta 2 kohdassa tarkoitettuja vesiä, jollei II luvussa vahvistetuista toimenpiteistä muuta johdu.

2. Jäsenvaltioilla on oikeus rajoittaa kalastus niiden suvereneiteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla merialueilla enintään 12 meripeninkulman sisällä niiden perusviivoista lukien niihin kalastusaluksiin, jotka perinteisesti kalastavat tällä vyöhykkeellä läheisen rannikon satamista käsin, sanotun kuitenkin rajoittamatta muiden jäsenvaltioiden lipun alla purjehtivia yhteisön kalastusaluksia koskevia järjestelyjä, jotka perustuvat jäsenvaltioiden välisiin olemassa olevien naapurisuhteiden osana toteutettaviin järjestelyihin, ja liitteeseen I sisältyviä järjestelyjä, joissa vahvistetaan kullekin jäsenvaltiolle sellaiset muiden jäsenvaltioiden rannikkoalueen maantieteelliset vyöhykkeet, joilla kalastusta harjoitetaan, sekä kalastuksen kohteena olevat lajit.

18 artikla

Erityissäännöt (Shetlandin kieltoalue)

1. Liitteessä II määritellyllä alueella perpendikkelpituudeltaan vähintään 26-metrinen yhteisön kalastusalususten muihin pohjakalalajeihin kuin harmaaturskaan ja mustakitaturskaan kohdistuvaa kalastustoimintaa säädellään ennakkolupajärjestelmän avulla tässä asetuksessa ja erityisesti sen liitteessä II säädettyjen edellytysten mukaisesti.

2. Yksityiskohtaiset säännöt 1 kohdan soveltamisesta ja täytäntöönpanomenettelyistä voidaan antaa 31 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

19 artikla

Vyöhykkeille pääsyä ja vesiluonnonvarojen käyttöoikeutta koskevien sääntöjen tarkistaminen

1. Komissio esittää viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003 Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhteisön lainsäädännössä säädetystä vesiluonnonvarojen käyttöoikeutta koskevista muista kuin 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista säännöistä kertomuksen, jossa se arvioi näiden sääntöjen aiheellisuutta säilyttämistä ja kestävää hyödyntämistä koskevien tavoitteiden kannalta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen perusteella ja ottaen huomioon 17 artiklan 1 kohdassa vahvistetun periaatteen neuvosto päättää 31 päivään joulukuuta 2004 mennessä näihin sääntöihin tehtävistä muutoksista.

20 artikla

Kalastusmahdollisuuksien ja pyyntiponnistuksen jakaminen

1. Neuvosto päättää yhteisön kalastusmahdollisuuksien jakamista koskevasta jakomenetelmästä jäsenvaltioiden kesken kunkin kannan osalta siten, että se takaa kullekin jäsenvaltiolle osuuden kyseisistä kalastusmahdollisuuksista ja/tai pyyntiponnistuksesta ottaen huomioon tarpeen taata kullekin jäsenvaltiolle sen kalastustoimien suhteellinen vakaus.

2. Kun yhteisö vahvistaa uusia kalastusmahdollisuuksia, neuvosto päättää näiden mahdollisuuksien jakomenetelmästä ottaen huomioon jokaisen jäsenvaltion edun.

3. Kukin jäsenvaltio päättää sille myönnettyjen kalastusmahdollisuuksien jakamista koskevasta jakomenetelmästä sen lipun alla purjehtivien alusten osalta. Jäsenvaltion on annettava jakomenetelmä komissiolle tiedoksi.

4. Neuvosto vahvistaa kolmansien maiden käytettävissä olevat kalastusmahdollisuudet ja jakaa ne kullekin kolmannelle maalle.

5. Jäsenvaltiot voivat vaihtaa keskenään kaikki niille myönnetyt kalastusoikeudet tai osan niistä ilmoitettuaan asiasta komissiolle.

V LUKU

YHTEISÖN VALVONTA- JA TÄYTÄNTÖÖNPANOJÄRJESTELMÄ

21 artikla

Tavoitteet

Yhteisön valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelmässä valvotaan kalastusvyöhykkeille pääsyä, elollisten vesiluonnonvarojen käyttöoikeutta ja 1 artiklassa esitettyjen yhteiseen kalastuspolitiikkaan kuuluvien toimien harjoittamista sekä yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamista.

22 artikla

Kalastusvyöhykkeille pääsyn ja vesiluonnonvarojen käyttöoikeuden sekä kalastustuotteiden kaupan pitämisen edellytykset

1. On kiellettyä harjoittaa yhteisen kalastuspolitiikan soveltamisalaan kuuluvia toimia, jollei seuraavia edellytyksiä noudateta:

a) aluksella on oltava mukana kalastuslisenssi ja tarvittaessa myös kalastusluvat;

b) aluksella on oltava asennettuna toimiva järjestelmä, jonka avulla sen paikantaminen ja tunnistaminen kaukoseuranta-järjestelmien avulla on mahdollista;

c) aluksen päällikön on viipymättä kirjattava ja annettava tiedoksi kalastustoimia koskevat tiedot, joihin sisältyvät myös tiedot puretuista ja jälleenlaivatuista saaliista, sellaisessa muodossa, että ne voidaan siirtää sähköisesti. Tiedoista on toimitettava kopio viranomaisten käyttöön;

d) aluksen päällikön on päästettävä tarkastajat alukselleen ja tehtävä näiden kanssa yhteistyötä; tarkkailijajärjestelmää sovellettaessa päällikön on päästettävä myös tarkkailijat alukselleen ja tehtävä näiden kanssa yhteistyötä.

e) aluksen päällikön on noudatettava saaliiden purkamista, jälleenlaivausta, yhteisiä kalastustoimia, pyydyksiä, verkkoja sekä alusten merkitsemistä ja tunnistamista koskevia edellytyksiä ja rajoituksia.

2. Kalastustuotteiden kaupan pitämiseen sovelletaan seuraavia edellytyksiä:

a) aluksen päällikkö saa myydä kalastustuotteita ainoastaan rekisteröidylle ostajalle tai rekisteröidyssä huutokaupassa;

b) kalastustuotteiden ostajan on oltava viranomaisten rekisteröimä;

c) kalastustuotteiden ostajan on toimitettava viranomaisille kauppalaskut tai myynti-ilmoitukset, paitsi jos myynti tapahtuu rekisteröidyssä huutokaupassa, jonka pitäjillä on velvollisuus toimittaa kauppalaskut tai myynti-ilmoitukset viranomaisille;

d) kaikkien purkamis- tai maahantuontipaikasta muualle kuljettavien yhteisössä aluksesta purettujen tai yhteisöön tuotujen kalastustuotteiden, joita koskevia kauppalaskuja tai myynti-ilmoituksia ei ole toimitettu viranomaisille, mukana on oltava kuljettajan laatima asiakirja ensimmäiseen myyntiin saakka;

e) tiloista tai kuljetusvälineistä vastaavien henkilöiden on otettava tarkastajat vastaan ja tehtävä näiden kanssa yhteistyötä;

f) jos jollekin lajille on vahvistettu vähimmäiskoko, myynnistä, varastoinnista ja kuljetuksista vastaavien toimijoiden on kyettävä osoittamaan tuotteiden maantieteellinen alkuperä.

3. Yksityiskohtaiset säännöt 1 ja 2 kohdan täytäntöönpanosta voidaan antaa 31 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Säännöt voivat kattaa erityisesti yhteisen kalastuspolitiikan soveltamisalaan kuuluvia toimia harjoittavien jäsenvaltioiden, alusten päällikköjen, oikeushenkilöiden ja luonnollisten henkilöiden dokumentointi-, kirjaamis-, raportointi- ja tiedonantovelvollisuudet.

Sääntöihin voi myös sisältyä tiettyjä alusryhmiä koskevia poikkeuksia näistä velvollisuuksista silloin, kun ne ovat perusteltuja näiden kalastusalusten toiminnan elollisiin vesiluonnonvaroihin kohdistuvien vaikutusten vähäisyyden vuoksi tai kun näistä velvollisuuksista aiheutuva taakka olisi suhteeton näiden alusten toiminnan taloudelliseen merkitykseen verrattuna.

23 artikla

Jäsenvaltioiden velvollisuudet

1. Ellei yhteisön lainsäädännössä ole toisin säädetty, jäsenvaltioiden on taattava yhteisen kalastuspolitiikan tehokas valvonta, tarkastaminen ja sääntöjen täytäntöönpano.

2. Jäsenvaltioiden on valvottava yhteisen kalastuspolitiikan soveltamisalaan kuuluvia toimia alueellaan tai niiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla merialueilla. Niiden on myös valvottava niiden lipun alla purjehtivien yhteisön kalastusalusten ja niiden kansalaisten kalastusvyöhykkeille pääsyä ja vesiluonnonvarojen käyttöoikeutta sekä kalastustoimia yhteisön kalastusvyöhykkeen ulkopuolella.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jaettava taloudelliset ja henkilöresurssit ja luotava tarvittavat hallinnolliset ja tekniset rakenteet tehokkaan valvonnan, tarkastamisen ja täytäntöönpanon varmistamiseksi ja käytettävä siihen muun muassa satelliittiseurantajärjestelmiä. Jäsenvaltioiden on myös otettava käyttöön alusten kaukohavaintojärjestelmä viimeistään vuonna 2004. Kussakin jäsenvaltiossa yksi viranomaisena on vastuussa kalastustoimintaa koskevien tietojen keräämisestä ja tarkistamisesta, mihin sisältyy myös tarkkailijoiden sijoittaminen kalastusaluksille, sekä aiheellisten päätösten, myös kalastustoiminnan kieltämistä koskevien, tekemisestä ja tietojen toimittamisesta komissiolle sekä yhteistyöstä komission kanssa.

4. Jäsenvaltioiden on hyvitettävä niiden toimivaltaisten viranomaisten toimista tai laiminlyönneistä johtuvasta yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen rikkomisesta aiheutuneet yhteisten elollisten vesiluonnonvarojen menetykset. Hyvityksen on tapahduttava jäsenvaltiolle myönnetyn kiintiön alennuksena. Alentaminen voidaan tehdä sinä vuonna, jona vahinko on syntynyt, tai sitä seuraavana vuonna taikka sitä seuraavina vuosina. Jos

kiintiön alentaminen ei ole mahdollista, komissio vahvistaa jäsenvaltion korvaukseksi kiintiötä vastaavan arvon.

Komissio tekee päätökset 31 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Komissio voi päättää, että jäsenvaltioon kohdistuviin toimenpiteisiin liittyy kyseessä olevan kiintiön tai kiintiötä vastaavan arvon uudelleen jakaminen niille jäsenvaltioille, joiden on todettu kärsineen vahinkoa yhteisten vesiluonnonvarojen menetyksestä. Näiden jäsenvaltioiden on käytettävä niille osoitettu kiintiö tai kiintiötä vastaava arvo yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen rikkomisesta aiheutuneesta yhteisten vesiluonnonvarojen menetyksestä johtunutta vahinkoa kärsineen kalastusalan hyväksi. Jos mikään yksittäinen jäsenvaltio ei ole kärsinyt vahinkoa, kiintiötä vastaava arvo katsotaan varainhoitoasetuksen⁽¹⁾ 4 artiklan mukaiseksi yhteisön tuloksi, joka on käytettävä yhteisen kalastuspolitiikan valvonta- ja täytäntöönpanotoimenpiteiden vahvistamiseen.

5. Tämän artiklan täytäntöönpanoa ja myös jäsenvaltioiden suorittamaa 3 kohdassa tarkoitettua viranomaisen hyväksymistä koskevat säännöt voidaan antaa 31 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

24 artikla

Tarkastukset ja täytäntöönpano

Jäsenvaltioiden on toteutettava yhteisen kalastuspolitiikan noudattamisen varmistamiseksi tarvittavat tarkastus- ja täytäntöönpanotoimenpiteet alueellaan taikka suvereniteettiinsä tai lainkäyttövaltaansa kuuluvilla merialueilla. Niiden on myös toteutettava niiden lipun alla purjehtivien yhteisön kalastusalusten ja niiden kansalaisten kalastustoimiin yhteisön kalastusvyöhykkeen ulkopuolella liittyviä täytäntöönpanotoimenpiteitä.

Näihin toimenpiteisiin sisältyy:

- a) pistokokeita ja tarkastuksia kalastusaluksilla ja yritysten ja muiden sellaisten yhteisöjen tiloissa, joilla on yhteiseen kalastuspolitiikkaan liittyviä toimintoja;
- b) kalastusalusten paikannuksia;
- c) tutkimuksia, rikkomisia koskevia oikeustoimia ja seuraamuksia 25 artiklan mukaisesti;
- d) ennalta ehkäiseviä toimenpiteitä 25 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Toteutettavista toimenpiteistä on esitettävä asianmukaiset asiakirjat. Toimenpiteiden on oltava tehokkaita, varoittavia ja oikeasuhteisia.

Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat säännöt voidaan antaa 31 artiklan 3 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettava 21 päivänä joulukuuta 1977 annettu varainhoitoasetus (EYVL L 356, 31.12.1977, s. 1).

25 artikla

Rikkomisten seuranta

1. Kun yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjä ei ole noudatettu, jäsenvaltioiden on huolehdittava, että toteutetaan asianmukaiset toimenpiteet, joihin kuuluu hallinnollisen menettelyn tai rikosoikeudellisen menettelyn aloittaminen vastuussa olevia luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä vastaan jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdan nojalla aloitettujen menettelyjen on oltava luonteeltaan sellaisia, että ne asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti varmistavat sen, että rikkomisesta vastuussa oleva henkilö menettää rikkomisen tuottaman taloudellisen hyödyn, tai että ne saavat aikaan vaikutuksia, jotka ovat suhteessa rikkomisen vakavuuteen, ja ehkäisevät tehokkaasti muita samanlaatuisia rikkomisia.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetuista menettelyistä johtuvia rangaistusseuraamuksia voivat olla rikkomisen vakavuudesta riippuen muun muassa:

- a) sakot,
- b) kiellettyjen pyydysten ja saaliiden takavarikointi,
- c) aluksen vakuustakavarikko,
- d) aluksen väliaikainen käytöstä poisto,
- e) lisenssin määräaikainen keskeyttäminen,
- f) lisenssin peruuttaminen.

4. Rajoittamatta 1, 2 ja 3 kohdassa säädettyjen velvollisuuksien noudattamista neuvosto päättää niiden neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1447/1999 määriteltyä vakavaa rikkomista koskevien seuraamusten tasosta, joita jäsenvaltioiden on sovellettava.

5. Jäsenvaltioiden on toteutettava välittömiä toimenpiteitä, joilla estetään neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1447/1999 määriteltyä vakavaa rikkomista tekemässä olevia itse teossa tavattuja aluksia, luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä jatkamasta vakavaa rikkomista.

26 artikla

Komission vastuulle kuuluvat tehtävät

1. Rajoittamatta komissiolle perustamissopimuksen nojalle kuuluvaa vastuuta komissio arvioi ja valvoo jäsenvaltioiden yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen soveltamista ja helpottaa niiden välistä koordinointia ja yhteistyötä.

2. Jos komissio havaitsee merkkejä siitä, että yhteistä kalastuspolitiikkaa sovellettaessa ei ole noudatettu säilyttämistä, val-

vontaa, tarkastuksia tai täytäntöönpanoa koskevia sääntöjä, millä saattaa olla kielteinen vaikutus elollisiin vesiluonnonvaroihin tai yhteisön valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelmän tehokkaaseen toimintaan niin, että tarvitaan kiireellisiä toimia, se asettaa kyseiselle jäsenvaltiolle vähintään 10 työpäivän pituisen määräajan, jonka kuluessa jäsenvaltion on osoitettava noudattavansa sääntöjä ja annettava omat huomautuksensa.

3. Jos komissio 2 kohdassa tarkoitettua määräajan kuluttua umpeen toteaa, että sääntöjen noudattamista koskevat epäilyt eivät ole hälvenneet, se keskeyttää kokonaan tai osittain kalastustoimet tai saaliiden purkamiset joidenkin alusluokkien tai joidenkin satamien taikka alueiden osalta. Päätöksen on oltava oikeasuhteinen siihen riskiin nähden, joka sääntöjen noudattamatta jättämisestä aiheutuu elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiselle.

Komissio lopettaa keskeytyksen 10 työpäivän kuluessa siitä, kun jäsenvaltio on osoittanut, ettei sääntöjen noudattamista koskevia epäilyksiä enää ole.

4. Jos jonkin jäsenvaltion kiintiö, osuus tai määräosa katsotaan kokonaan käytetyksi, komissio voi toteuttaa välittömiä toimia.

5. Sen estämättä, mitä 23 artiklan 2 kohdassa säädetään, komissio valvoo kolmansien maiden lipun alla purjehtivien alusten kalastustoimintaa yhteisön kalastusvyöhykkeillä, kun siitä on yhteisön lainsäädännössä säädetty. Sitä varten komissio ja jäsenvaltiot, joita asia koskee, tekevät yhteistyötä ja koordinoivat toimensa.

6. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan antaa 31 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

27 artikla

Komission suorittamat arvioinnit ja tarkastukset

1. Komissio voi omasta aloitteestaan ja omia keinojaan käyttäen aloittaa ja toimeenpanna yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen soveltamista koskevia tarkastuksia, tutkimuksia, tarkistuksia ja selvityksiä. Se voi valvoa erityisesti:

- a) jäsenvaltioiden ja niiden toimivaltaisten viranomaisten sääntöjen täytäntöönpanoa ja soveltamista;
- b) kansallisten hallintotapojen ja tarkastus- ja valvontatoimien yhteensopivuutta sääntöjen kanssa;
- c) vaadittavien asiakirjojen olemassaoloa ja niiden yhteensopivuutta sovellettavien sääntöjen kanssa;
- d) olosuhteita, joissa jäsenvaltiot toteuttavat valvonta- ja täytäntöönpanotoimia.

Tässä tarkoituksessa komissio voi toteuttaa tarkastuksia niin aluksilla kuin yritysten ja muiden sellaisten yhteisöjen tiloissa, joilla on yhteiseen kalastuspolitiikkaan liittyviä toimintoja, ja sen käyttöön on annettava kaikki tiedot ja asiakirjat, joita se valvontaa tehdessään tarvitsee.

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle sen näitä tehtäviä suorittaessaan tarvitsema apu.

2. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan antaa 31 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3. Komissio laatii joka kolmas vuosi Euroopan parlamentille ja neuvostolle jäsenvaltioiden yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamista koskevan arviointikertomuksen.

28 artikla

Yhteistyö ja koordinaatio

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä keskenään ja kolmansien maiden kanssa varmistaakseen yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattamisen. Tässä tarkoituksessa jäsenvaltioiden on annettava muille jäsenvaltioille ja kolmansille maille niiden sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi tarvittava apunsa.

2. Kun on kysymys rajat ylittävien kalastustoimien valvonnasta ja tarkastamisesta, jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että niiden tässä luvussa tarkoitettut toimet koordinoidaan. Tässä tarkoituksessa jäsenvaltioiden on vaihdettava tarkastajia.

3. Jäsenvaltioiden on sallittava toistensa tarkastajien, tarkastusalueiden ja tarkastukseen käytettävien ilma-alusten suorittaa tarkastukset yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen mukaisesti, kun on kyse niiden suvereeniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla merialueilla harjoitettavasta ja kansainvälisillä merialueilla niiden lipun alla purjehtivien yhteisön alusten harjoittamasta kalastustoiminnasta.

4. Komissio laatii jäsenvaltioiden komissiolle ilmoittamien nimeämisesitysten perusteella 31 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen luettelon yhteisön tarkastajista, tarkastusalueista ja tarkastukseen käytettävistä ilma-aluksista, joilla on lupa suorittaa tässä luvussa säädetty tarkastukset yhteisön vesillä ja yhteisön kalastusalueilla.

5. Yhteisön tarkastajien tai muiden jäsenvaltioiden tarkastajien taikka komission tarkastajien laatimat tarkastus- ja valvontakertomukset ovat hyväksyttävissä todisteita minkä tahansa

jäsenvaltion hallinnollisissa tai oikeudellisissa menettelyissä. Niillä on tapahtumia arvioitaessa sama arvo kuin jäsenvaltioiden omilla tarkastus- ja valvontakertomuksilla.

6. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan antaa 31 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

VI LUKU

PÄÄTÖKSENTEKO JA KUULEMINEN

29 artikla

Päätöksentekomenettely

Jollei muualla tässä asetuksessa toisin säädetä, neuvosto toimii perustamissopimuksen 37 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

30 artikla

Kansainväliset suhteet

Kansainvälisten sopimusten, joissa yhteisö on osapuolena, nojalla hyväksytyt toimenpiteet, joista tulee yhteisöä sitovia, saatetaan osaksi yhteisön lainsäädäntöä 31 artiklan 3 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Kun sellaiset toimet koskevat kalastusmahdollisuuksien jakamista, sovelletaan ensimmäistä kohtaa sen jälkeen, kun neuvosto on vahvistanut 20 artiklassa säädetty toimenpiteet.

31 artikla

Kalastus- ja vesiviljelyalan hallintokomitea

1. Komissiota avustaa kalastus- ja vesiviljelyalan komitea (jäljempänä "komitea").

2. Viitattaessa tähän kohtaan sovelletaan päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ 4 ja 7 artiklaa. Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuksi määräajaksi vahvistetaan 20 työpäivää.

3. Viitattaessa tähän kohtaan sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa. Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuksi määräajaksi vahvistetaan 60 työpäivää.

(¹) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

32 artikla

Alueelliset neuvoo-antavat toimikunnat

1. Perustetaan alueellisia neuvoo-antavia toimikuntia, joiden tehtävänä on auttaa 2 artiklan 1 kohdan tavoitteiden saavuttamisessa ja erityisesti toimia komission neuvonantajina tiettyjen merialueiden tai kalastusvyöhykkeiden kalastuksenhoitoa koskeissa asioissa.

2. Alueelliset neuvoo-antavat toimikunnat koostuvat kaikkien niiden jäsenvaltioiden, joiden kalastusalueet toimivat kyseisellä merialueella tai kalastusvyöhykkeellä, kalastus- ja vesiviljelyalojen, ympäristönsuojelu- ja kuluttajajärjestöjen, kansallisten ja/tai alueellisten hallintoelinten edustajista ja tieteellisistä asiantuntijoista. Komissio voi osallistua niiden kokouksiin.

3. Komissio voi kuulla alueellisia neuvoo-antavia toimikuntia perustamissopimuksen 37 artiklan perusteella toteutettavia toimenpiteitä koskevista ehdotuksista, jotka se aikoo esittää ja jotka koskevat erityisesti asianomaisen alueen kalakantoja. Komissio ja jäsenvaltiot voivat kuulla toimikuntia myös muista toimenpiteistä.

4. Alueelliset neuvoo-antavat toimikunnat voivat:

- a) antaa suosituksia ja tehdä ehdotuksia kalastuksenhoitoon liittyvistä asioista omasta aloitteestaan tai komission taikka asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä;
- b) ilmoittaa komissiolle tai asianomaiselle jäsenvaltiolle yhteisön sääntöjen täytäntöönpanoon liittyvistä ongelmista omalla alueellaan ja antaa suosituksia ja tehdä ehdotuksia komissiolle tai asianomaiselle jäsenvaltiolle tällaisten ongelmien hoitamiseksi;
- c) hoitaa muita niiden tehtävien täyttämisen kannalta tarpeellisia toimia.

33 artikla

Alueellisten neuvoo-antavien toimikuntien perustamismenettely

Neuvosto tekee päätöksen alueellisen neuvoo-antavan toimikunnan perustamisesta. Alueellinen neuvoo-antava toimikunta kattaa vähintään kahden jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvia merialueita.

34 artikla

Tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea

1. Perustetaan tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea (STECF). Tieteellis-teknis-taloudellista kalastuskomiteaa on kuultava tarvittaessa elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisen ja hoidon kannalta merkittävistä kysymyksistä, jollaisia ovat muun muassa biologiset, taloudelliset, ympäristölliset, sosiaaliset ja tekniset tekijät.

2. Komissio ottaa tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean lausunnon huomioon, kun se tekee tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia kalastuksenhoitoa koskevia ehdotuksia.

VII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

35 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan neuvoston asetukset (ETY) N:o 3760/92 ja (ETY) N:o 101/76.

2. Viittauksia 1 kohdan nojalla kumottujen asetusten säännöksiin pidetään viittauksina tämän asetuksen vastaaviin säännöksiin.

36 artikla

Uudelleentarkastelu

Tämän asetuksen II ja III luvun säännöksiä tarkastellaan uudelleen ennen vuoden 2008 loppua.

37 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

LIITE I⁽¹⁾

17 ARTIKLAN 2 KOHDAN MUKAINEN RANNIKKOVESILLE PÄÄSY

1. YHDISTYNEEN KUNINGASKUNNAN RANNIKKOVEDET

A. RANSKA

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Yhdistyneen kuningaskunnan rannikko (6–12 meripeninkulmaa)		
1. Berwick-upon-Tweedistä itään Coquet Islandista itään	silli	rajoittamaton
2. Flamborough Headistä itään Spurn Headistä itään	silli	rajoittamaton
3. Lowestoftista itään Lyme Regisistä etelään	kaikki lajit	rajoittamaton
4. Lyme Regisistä etelään Eddystonesta etelään	pohjakalat	rajoittamaton
5. Eddystonesta etelään Longshipsistä lounaaseen	pohjakalat kampasimpukat hummeri langusti	rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton
6. Longshipsistä lounaaseen Hartland Pointista luoteeseen	pohjakalat langusti hummeri	rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton
7. Hartland Pointista Lundy Islandista pohjoiseen vedettyyn viivaan	pohjakalat	rajoittamaton
8. Lundy Islandista suoraan länteen vedetystä viivasta Cardigan Harbouriin	kaikki lajit	rajoittamaton
9. Point Lynasista pohjoiseen Morecamben majakkalaivasta itään	kaikki lajit	rajoittamaton
10. County Down	pohjakalat	rajoittamaton
11. New Islandista koilliseen ⁽¹⁾ Sanda Islandista lounaaseen	kaikki lajit	rajoittamaton
12. Port Stewartista pohjoiseen Barra Headistä länteen	kaikki lajit	rajoittamaton
13. 57°40' pohjoista leveyttä Butt of Lewisista länteen	kaikki lajit paitsi äyriäiset ja nilviäiset	rajoittamaton
14. St Kilda, Flannan Islands	kaikki lajit	rajoittamaton
15. Butt of Lewisin majakan ja pisteen 59°30' N – 5°45' W välisestä viivasta länteen	kaikki lajit	rajoittamaton

⁽¹⁾ Oikaisu, EYVL L 73, 19.3.1983, s. 42.⁽¹⁾ Kaikki rajat on laskettu perusviivoista sellaisina kuin ne olivat asetuksen (ETY) N:o 170/83 voimaantulohetkellä ja yhteisöön kyseisen päivämäärän jälkeen liittyneiden valtioiden osalta sellaisina kuin ne olivat kyseisten valtioiden liittymishetkellä.

B. IRLANTI

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Yhdistyneen kuningaskunnan rannikko (6–12 meripeninkulmaa)		
1. Point Lynasista pohjoiseen Mull of Gallowaysta etelään	pohjakalat keisarihummeri	rajoittamaton rajoittamaton
2. Mull of Oasta länteen Barra Headistä länteen	pohjakalat keisarihummeri	rajoittamaton rajoittamaton

C. SAKSA

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Yhdistyneen kuningaskunnan rannikko (6–12 meripeninkulmaa)		
1. Shetlandista ja Fair Islesta itään seuraavien linjojen välissä: Sumbrugh Headin majakasta suoraan kaakkoon, Skroon majakasta suoraan koilliseen ja Skadanin majakasta suoraan lounaaseen	silli	rajoittamaton
2. Berwick-upon-Tweedistä itään Whitby High'n majakasta itään	silli	rajoittamaton
3. North Forelandin majakasta itään Dungenessin uudesta majakasta etelään	silli	rajoittamaton
4. St Kildaa ympäröivä alue	silli makrilli	rajoittamaton rajoittamaton
5. Butt of Lewisin majakasta länteen Butt of Lewisin majakan ja pisteen 59°30' N – 5°45' W väliseen viivaan	silli	rajoittamaton
6. North Ronaa ja Suliskeria (Sulasgeir) ympäröivä alue	silli	rajoittamaton

D. ALANKOMAAT

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Yhdistyneen kuningaskunnan rannikko (6–12 meripeninkulmaa)		
1. Shetlandista ja Fair Islesta itään seuraavien linjojen välissä: Sumburgh Headin majakasta suoraan kaakkoon, Skroon majakasta suoraan koilliseen ja Skadanin majakasta suoraan lounaaseen	silli	rajoittamaton
2. Berwick-upon-Tweedistä itään Flamborough Headistä itään	silli	rajoittamaton
3. North Forelandista itään Dungenessin uudesta majakasta etelään	silli	rajoittamaton

E. BELGIA

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Yhdistyneen kuningaskunnan rannikko (6–12 meripeninkulmaa)		
1. Berwick-upon-Tweedistä itään Coquet Islandista itään	silli	rajoittamaton
2. Cromerista pohjoiseen North Forelandista itään	pohjakalat	rajoittamaton
3. North Forelandista itään Dungenessin uudesta majakasta etelään	pohjakalat silli	rajoittamaton rajoittamaton
4. Dungenessin uudesta majakasta etelään Selsey Billistä etelään	pohjakalat	rajoittamaton
5. Straight Pointista kaakkoon South Bishopista luoteeseen	pohjakalat	rajoittamaton

2. IRLANNIN RANNIKKOVEDET

A. RANSKA

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Irlannin rannikko (6–12 meripeninkulmaa)		
1. Erris Headistä luoteeseen Sybil Pointista länteen	pohjakalat keisarihummeri	rajoittamaton rajoittamaton
2. Mizen Headistä etelään Stagsistä etelään	pohjakalat keisarihummeri makrilli	rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton
3. Stagsistä etelään Corkista etelään	pohjakalat keisarihummeri makrilli silli	rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton
4. Corkista etelään Carnsore Pointista etelään	kaikki lajit	rajoittamaton
5. Carnsore Pointista etelään Haulbowlinesta kaakkoon	kaikki lajit paitsi äyriäiset ja nilviäiset	rajoittamaton

B. YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Irlannin rannikko (6–12 meripeninkulmaa)		
1. Mine Headistä etelään Hook Point	pohjakalat silli makrilli	rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton
2. Hook Point Carlingford Lough	pohjakalat silli makrilli keisarihummeri kampusimpukat	rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton

C. ALANKOMAAT

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Irlannin rannikko (6–12 meripeninkulmaa)		
1. Stagsistä etelään Carnsore Pointista etelään	silli makrilli	rajoittamaton rajoittamaton

D. SAKSA

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Irlannin rannikko (6–12 meripeninkulmaa)		
1. Old Head of Kinsalestä etelään Carnsore Pointista etelään	silli	rajoittamaton
2. Corkista etelään Carnsore Pointista etelään	makrilli	rajoittamaton

E. BELGIA

Maantieteellinen alue	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Irlannin rannikko (6–12 meripeninkulmaa)		
1. Corkista etelään Carnsore Pointista etelään	pohjakalat	rajoittamaton
2. Wicklow Headistä itään Carlingford Loughista kaakkoon	pohjakalat	rajoittamaton

3. BELGIAN RANNIKKOVEDET

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
6–12 meripeninkulmaa	Alankomaat Ranska	kaikki lajit silli	rajoittamaton rajoittamaton

5. SAKSAN RANNIKKOVEDET

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Pohjanmeren rannikko (3–12 meripeninkulmaa) kaikki rannikot	Tanska	pohjakalat kilohaili tuulenkala	rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton
	Alankomaat	pohjakalat katkaravut	rajoittamaton rajoittamaton
Tanskan ja Saksan rajalta Amrumin pohjoiskärkeen pisteeseen 54°43' N	Tanska	katkaravut	rajoittamaton
Helgolandia ympäröivä vyöhyke	Yhdistynyt kuningaskunta	turska punakampela	rajoittamaton rajoittamaton
Itämeren rannikko	Tanska	turska punakampela silli kilohaili ankerias valkoturska makrilli	rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton

6. RANSKAN JA MERENTAKAISTEN DEPARTEMENTTIEN RANNIKKOVEDET

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Koillis-Atlantin rannikko (6–12 meripeninkulmaa)			
Belgian ja Ranskan rajalta Manchen departementin itäpuolelle (Vire-Grandcamp-les-Bainsin suisto 49°23'30" N – 1°2' W pohjois-koilliseen)	Belgia	pohjakalat kampusimpukat	rajoittamaton rajoittamaton
	Alankomaat	kaikki lajit	rajoittamaton
Dunkerquesta (2°20' E) Cap d'Antiferiin (0°10' E)	Saksa	silli	rajoittamaton vain lokakuusta joulukuuhun
Belgian ja Ranskan rajalta läntiseen Cap d'Alp-rechiin (50°42'30" N – 1°33'30" E)	Yhdistynyt kuningaskunta	kaikki lajit	rajoittamaton
Atlantin rannikko (6–12 meripeninkulmaa)			
Espanjan ja Ranskan rajalta pisteeseen 46°08' N	Espanja	sardelli sardiini	— kohdennettu kalastus, rajoittamaton vain 1.1.–30.6. — elävän syötin kalastus vain 1.7.–31.10. — rajoittamaton vain 1.1.–1.1.–28.2. ja 1.7.–31.12. — lisäksi yllämainittuihin lajeihin liittyvää toimintaa on harjoitettava vuonna 1984 harjoitetun toiminnan mukaisesti ja rajoissa.
Välimeren rannikko (6–12 meripeninkulmaa)			
Espanjan rajalta Cap Leucateen	Espanja	kaikki lajit	rajoittamaton ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Liittymisasiakirja 1985.

7. ESPANJAN RANNIKKOVEDET

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
Atlantin rannikko (6–12 meripeninkulmaa) Ranskan ja Espanjan rajalta Cap Mayorin majakkaan (3°47' W)	Ranska	pelagiset kalalajit	Rajoittamaton vuonna 1984 harjoitetun toiminnan mukaisesti ja rajoissa
Välimeren rannikko (6–12 meripeninkulmaa) Ranskan rajalta Cap Creusiin	Ranska	kaikki lajit	rajoittamaton ⁽¹⁾

(¹) Liittymisasiakirja 1985.

8. ALANKOMAIDEN RANNIKKOVEDET

Maantieteellinen alue	Jäsenvaltio	Lajit	Laajuus tai erityispiirteet
(3–12 meripeninkulmaa) koko rannikko	Belgia Tanska	kaikki lajit pohjakalat kilohaili tuulenkala piikkimakrilli	rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton rajoittamaton
	Saksa	turska katkaravut	rajoittamaton rajoittamaton
(6–12 meripeninkulmaa) koko rannikko	Ranska	kaikki lajit	rajoittamaton
Texelin eteläkärjestä länteen Alankomaiden ja Saksan rajaan	Yhdistynyt kuningaskunta	pohjakalat	rajoittamaton

LIITE II

SHETLANDIN KIELTOALUE

A. Maantieteelliset rajat

Skotlannin länsirannikolla sijaitsevalta leveysasteelta 58°30' N pisteeseen 59°30' N – 6°15' W		
pisteestä 58°30' N – 6°15' W	pisteeseen	59°30' N – 5°45' W
pisteestä 59°30' N – 5°45' W	pisteeseen	59°30' N – 3°45' W
12 meripeninkulman viivaa pitkin Orkneysaarista pohjoiseen		
pisteestä 59°30' N – 3°00' W	pisteeseen	61°00' N – 3°00' W
pisteestä 61°00' N – 3°00' W	pisteeseen	61°00' N – 0°00' W
12 meripeninkulman viivaa pitkin Shetlandista pohjoiseen		
pisteestä 61°00' N – 0°00' W	pisteeseen	59°30' N – 0°00' W
pisteestä 59°30' N – 0°00' W	pisteeseen	59°30' N – 1°00' W
pisteestä 59°30' N – 1°00' W	pisteeseen	59°00' N – 1°00' W
pisteestä 59°00' N – 1°00' W	pisteeseen	59°00' N – 2°00' W
pisteestä 59°00' N – 2°00' W	pisteeseen	58°30' N – 2°00' W
pisteestä 58°30' N – 2°00' W	pisteeseen	58°30' N – 3°00' W
pisteestä 58°30' N – 3°00' W	pisteeseen	Skotlannin itärannikolla leveysasteella 58°30' N.

B. Sallittu pyyntiponnistus

Enimmäismäärä aluksia, joiden pituus perpendikkeliä välillä on vähintään 26 metriä ⁽¹⁾ ja joilla on lupa kalastaa muita pohjakaloja kuin harmaaturskaa ja mustakitaturskaa ⁽²⁾.

Jäsenvaltio	Kalastusalusten sallittu lukumäärä
Ranska	52
Yhdistynyt kuningaskunta	62
Saksa	12
Belgia	2

⁽¹⁾ Neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2930/86 (EYVL L 274, 25.9.1986, s. 1) säädetty pituus perpendikkeliä välillä.

⁽²⁾ Harmaaturskaa ja mustakitaturskaa kalastaviin aluksiin voidaan soveltaa pyydysten ja muiden kuin edellä tarkoitettujen lajien aluksella säilyttämiseen liittyviä valvontatoimenpiteitä.